

СЪВЪРШЕНА ПРАВЕДНОСТ

Дейвид Уилкерсън

19 Август 1996

Твоео наследство – изискай го!

Има само един вид праведност, която Бог приема, и това е съвършената праведност! Нищо друго няма да устои в присъствието Му в съдния ден. Ако праведността ни не е абсолютно съвършена, Той не може да ни спаси, оправдае, признае или приеме.

Има ли толкова нагъл човек, който да мисли, че може да застане пред трона на Исус Христос и да представи нещо от собствените си дела – добри постъпки, добро поведение, всичко, което прави – и да ги нарече съвършена праведност? Не, никога! Този човек ще се окаже в мръсни дрипи в онзи ден!

Има два вида праведност. Първо е човешката праведност - борбата на живот и смърт да устоиш на изкушенията, борба с частични победи и много ужасни поражения. Тя се състои от огромни усилия да вършим добро, да избягваме зло, да угодим на Бог, като се изправяме от пораженията си и се опитваме следващия път да направим правилното нещо. Мисля си за старата църковна песен, която казва: „Господи, паднах, моля Те, изпитай ме още веднъж!”

В крайна сметка, човешката праведност е ужасна борба, примесена с мъка. Когато изкушението се превърне в падение, ние изпадаме в абсолютно отчаяние, като че Бог ни е изоставил напълно. Попадаме в безкраен кръговрат от грехове и изповеди, грехове и изповеди... Винаги се чувстваме неудобно в Божието присъствие, непрестанно сме убедени, че сме извършили нещо грешно. Чувстваме, че не живеем според праведните стандарти на Бог.

Всъщност, много християни никога не излизат от тази битка. За тях апостол Павел казва: „...те имат ревност за Бога, само че не е според познаването” (Римляни 10:2). С други думи: „Тези хора имат добри намерения. Те наистина обичат Бог и се опитват да Му угодят. Но са невежи за онова, което Той им е дал в Исус Христос!”

„Понеже, като не познаваха Божиата правда и като искаха да установят своята собствена, не се покориха на Божиата правда” (стих 3).

Покоряваш ли се на Божиата праведност в Исус Христос? Или все още си мислиш, че си в състояние да се оформиш, шлифоваш и работиш върху себе си, така че в крайна сметка да кажеш: „Добре съм, Господи. Наистина не се сещам за нещо нередно в живота си.”

Истината е, че дори да беше спазил 99% от закона, дори да беше нарушил само една точка, пак щеше да си проклет пред Бог! Ти не разполагаш с праведност, която Той може да приеме. Дори и никой да не можеше да посочи с пръст към нещо в живота ти, всяко твое действие трябва да произлиза от абсолютно чисто сърце, което блика от чистата Божия любов. Ако ли не, не е приемливо за Бог!

Желанието на Павел беше: „...да се намеря в Него, като нямам моята правда, която е от закона, а тази, която е чрез вярата в Христос – правдата, която е от Бога въз основа на вяра” (Филипяни 3:9).

Съществува праведност, която е свята, приемлива за Бог и е на разположение на всеки вярващ!

Единствената праведност, приемлива в Божиите очи е праведността на Исус Христос - нашия Господ, която се придобива само чрез вяра!

Авторът на Евреи ни казва истината, че праведността е наследството на всички истински вярващи, което Исус ни предаде и ни принадлежи: „С вяра Ной, предупреден от Бога за неща, които още не се виждаха, и движен от страхопочитание, направи ковчег за спасение на своя дом. Чрез тази вяра той осъди света и стана наследник на правдата, която е от вяра” (Евреи 11:7).

Ной стана наследник, не защото построи ковчегата, а поради онова, в което вярваше и проповядваше. Той сграбчи познанието за праведността чрез вяра, което му беше открил Бог и стана наследник на съвършената праведност!

Възлюбени, на теб и мен ни беше дадено огромно наследство, когато Христос си тръгна от земята. Той ни даде достъп до собствената Си праведност. Разбира се, Исус живя в пълна мизерия докато беше на земята – не притежаваше земя, нито пари. Но ни остави богатства, по-големи от диамантените мини в Южна Африка, от нефтените полета в Близкия изток, от златото и среброто в планините на Америка. Исус ни остави наследство, което може да ни направи по-богати от всеки човек на земята - на съвършената праведност, която ни позволява да застанем пред Бог без осъждение!

Разбереш ли веднъж това наследство, можеш да се изправиш срещу всеки дявол и демон от ада. Сатана няма да може да те обвини пред Отец, пред братята ти и собствената ти съвест, защото си наследник на съвършената праведност на Христос!

Когато Илия отиде на небето, той остави наметалото си на Елисей. По същият начин, когато Исус се възнесе при Отец, Той ни остави собствената си дреха – съвършената праведност! Той я хвърли върху нас, точно както Илия хвърли наметалото си върху Елисей. Действията на пророка бяха образ на онова, което щеше да се случи, когато Исус се възнесе при Отец. Всъщност, ние сме наследници на чудесна дреха от праведност, която напълно ни покрива – прави ни приемливи в святото Божие присъствие!

Дрехата е нашата праведност и Бог очаква да я ценим, да я търсим и да желаем да бъдем Негови наследници. Може би си спомняте какво стана, когато цар Ахав се изправи срещу Навутей и пожела лозето му. Навутей ценеше лозето си толкова много, че отхвърли предложението на Ахав да го купи с думите: „Да не ми даде ГОСПОД да ти дам наследството на бащите си!“ (3 Царе 21:3). Той каза: „Да не ми даде Господ някой да отнеме наследството ми. То е мое!“

Аз вярвам, че най-важното нещо, заради което можеш да търсиш Господ в живота си е да разбереш, че това е твоето наследство, и че то очаква да предявиш претенции към него! Познанието за съвършената праведност на Исус ще те постави на непоклатима скала. Това ще сложи край на всичките ти безполезни борби и ще те постави в присъствието Му оправдан и приет.

Ако Бог ти е дал такова наследство, чрез което можеш да се изправиш пред Него в пълна праведност в Исус Христос, ти би трябвало да го желаеш! Никой не може да ти го отнеме. Никой дявол няма да е в състояние да те излъже и да го вземе от духа ти. Никой човек няма да е в състояние да ти го открадне. Никоя емоция няма да може да го пресуши.

Понеже Бог го каза, ти трябва да се хванеш за него! Трябва да го търсиш, да не оставяш душата си на мира, докато не го уловиш. „...Първо търсете Божието царство и Неговата правда; и всичко това ще ви се прибави“ (Матей 6:33).

Когато Бог създаде Адам, Той знаеше, че ще злоупотреби със свободната си воля и ще сгреша!

Бог знаеше, че Адам ще злоупотреби със свободната си воля, ще се разбунтува, сгреша и ще донесе смърт на цялото човечество. Всъщност, поради греха на един човек, цялото човечество беше сметено за грешно от Господ.

Но Бог ни обикна и от началото на света имаше план, чрез който грешното човечество можеше да бъде помирено и прието като праведно в присъствието Му. Всъщност, Бог продължи да търси човека, но той се скри, защото съвестта му го обвиняваше. Но Бог, в безкрайната Си мъдрост, имаше план от самото начало - да предаде единствения Си възлюбен Син като откуп за греховете ни!

Справедливостта изискваше наказание за греха: „...Душата, която е сгрешила, тя ще умре“ (Езекил 18:4). И за това наказание – смъртта – Исус Христос щеше да плати на Кръста със собствената Си кръв. Бог каза, че ще събере всички грехове на човешкия род от всяко поколение и ще ги вмени на Сина Си. Исус щеше да стане жертвеното агне. Само тогава Божията справедливост щеше да бъде удовлетворена!

Така че, както греха беше вменен на цялото човечество заради един човек, благодатта беше предадена на всички нас чрез един Човек: „Защото, както чрез непослушанието на един човек станаха грешни мнозината, така и чрез послушанието на Един (Христос) ще станат праведни мнозината“ (Римляни 5:19).

Всички ние сме грешници поради греха на Адам, а чрез жертвата на Исус ставаме праведни. Той ни откупи, плати цената, така че дявола не може да има претенции към онези, които се покаят и вярват на Христос и на завършеното Му дело на Кръста.

През цялото време Бог знаеше, че човек не може да спазва или изпълни Божествения Му закон, който бе даден, за да въведе ред в човечеството и да попречи да се самоунищожим. Законът беше за наша защита и трябваше да ни накара да разберем, че чрез собствените си сили и праведност не можем да се изправим пред святия Бог. Законът беше огледало, което Бог държеше пред нас, казвайки: „Нека ви покажа какво очаквам, какво изисква справедливостта Ми. Това е Моя закон, а ето тук е, където се провалите вие, които живеете в грях! Провалихте с в тази, тази, итази точка. Никой не е достатъчно праведен, за да изпълни закона Ми!”

Фарисеите се опитаха да изпълнят закона. Те спазваха повече от 600 правила – от миене на ръце и съдове, до това да отказват да се докосват до езичниците. Те се опитваха да спазят целия закон, вярвайки, че един ден ще се изправят пред Бог и ще кажат: „Спазих целия Ти закон. Направих това и това. Сега Ти си длъжен да ме спасиш.”

Но никой не може да очаква добрите му дела да заслужават оправдание. Божието Слово казва: „Ако си се провалил само в една точка от закона, провалил си се в целия закон!” Ако очакваш Бог да те приеме заради доброто ти поведение, дела, себеотрицание и страдания – забрави! Никога няма да успееш да спазиш целия закон.

Понеже не успяхме да посрещнем изискванията на Божия закон, Исус дойде на земята и съвършено изпълни закона до последната буква. Той никога не се провали в нито една от неговите точки и направи това с чисти мотиви от любов. „Да не мислите, че съм дошъл да отменя закона или пророците? Не съм дошъл да отменя, а да изпълня” (Матей 5:17).

Когато Исус се възнесе при Отец, Той Му представи абсолютно съвършена праведност и покорство, което беше изпълнило всички изисквания на закона. А кръвта Му беше дадена като пълна отплата за греховете ни. В Божието присъствие стоеше Човек, чиято праведност беше съвършена, следователно приемлива за Отец.

Така че, Сатана нямаше никакви обвинения към Исус: „...иде князът на (този) свят, и той няма нищо в Мен” (Йоан 14:30). Исус каза: „Дяволът не може да посочи нищо в мен. Аз изпълних закона, платих цената на греха със собствената Си кръв и сега стоя пред Отец в абсолютна праведност!”

И в момента, поради Неговата жертва, нито едно от изискванията на закона не може да бъде използвано срещу нас!

Бог не може да приеме друга праведност, освен съвършената праведност на Христос!

За Бог е невъзможно да приеме друга праведност, освен тази на Христос. Друг човек не би могъл да изпълни изискванията, никой не би могъл да измине същия път или да плати същата цена. Той го направи. Само праведността на Исус ще устои пред Бог: „...цялата ни правда е като омърсена дреха...” (Исаия 64:6).

Въпросът с разбирането как Бог оправдава хората Си не е за бебета. Той е истина за съвсем зрели вярващи. Но много християни все още са бебета, които се хранят с мляко. Всичко, което разбират е опрощението на греховете им. Малцина се хранят с месото на словото на праведността!

„Понеже всеки, който се храни с мляко, не е опитен в словото на правдата, защото е невръстен, а твърдата храна е за пълнолетните, които благодарение на навика имат сетива да разпознават добро и зло” (Евреи 5:13-14).

Млякото е за бебета, а те се нуждаят от непрестанни грижи! Чувстват се добре само, когато майката е в стаята, но когато тя излезе, се разплакват от страх. Те трябва да я виждат и докосват, за да се чувстват в безопасност.

По същият начин, вярващия, който живее на мляко изпитва непрестанен ужас за спасението си. Той никога не е спокоен с небесния си Отец, но винаги е стресиран, мислейки си, че Бог е готов да го изпрати в ада всеки път, когато се провали. Той не знае и не разбира позицията си в Христос, поради което не познава Божия мир. Той не може да повярва, че Бог е напълно решен да го спаси и пази.

Павел казва, че за нас има твърда храна, която ще ни накара да порастем, да станем мъже и жени в Христос, да се развием в цял ръст като вярващи. Възлюбени, твърдата храна е истината за съвършената Христова праведност! Да я разбереш, означава да си сигурен в спасението си. Не трябва да се страхуваш, че Бог ще те изостави всеки път, когато се подхлъзнеш и паднеш. Не, ще спечелиш победата!

Но ако не знаеш тази истина, дяволът ще си играе с чувствата ти. Ще те лъже и ще те блъска. Ако я нямаш като основа на всичко, в което вярваш, нищо няма да е наред в доктрината, теологията, живота ти. Дори не можеш да се покориш на Бог, ако не я разбереш!

Трябва да си убеден, че нищо от онова, което някога можеш да направиш няма да постигне приемлива праведност в Божиите очи. Това трябва да дойде от друг източник! Когато се изправя пред съдилището, няма да имам никакво друго оправдание, освен праведността на Исус Христос.

Как Христовата праведност става наша, така че да сме приемливи в Божието присъствие?

Ние никога няма да бъдем оправдани или приемливи пред Бог, докато не се изправим пред Него в съвършената праведност на Христос като наша, собствена. В края на краищата, това е единствената праведност, която Бог някога ще приеме. Но как да я получим?

Тя става наше чрез отдаване. Небесния ни Баща я отдава чрез вяра.

„Както и Давид говори за блаженството на човека, на когото Бог зачита правда независимо от дела” (Римляни 4:6). Павел цитира Давид, когато казва: „Най-богатият, най – благословен и спокоен човек на земята е този, който разбира, че му е дадена съвършена праведност без дела!”

„(Авраам) не се усъмни в Божието обещание чрез неверие, а се укрепил във вяра, като отдаде слава на Бога ... Затова му се счете за правда. Но това, че му се счете, не беше написано само за него, а и за нас....” (стихове 22:24).

Тази праведност трябва да бъде приписана и на нас. Тя не става наша чрез преливане, т.е Бог не ни я излива. Не, тя никога не може да се окаже сякаш е наша, няма нищо общо с онова, което сме направили или постигнали. Тя винаги е Неговата праведност, която ни се приписва – записана е на нашата сметка.

Думата „приписва” означава „да уважиш или да оцениш, да счетеш, да дадеш на някого нещо, което той няма”. Когато Исус ни дава праведността Си, Бог я разглежда като наша. Не сме я спечелили. Христос направи всичко и го записа на нашата сметка!

Това вменяване идва само чрез вяра. Ние не можем да работим за него или да го постигнем по какъвто и да е начин. Поради нашата вяра в Исус и в изкупителното Му дело, Господ ни дава праведността, която Исус постигна на земята. Като изповядаме греховете си и вярваме в Него, ние се изправяме пред Бог с праведност – вменена, съвършена праведност, която е чрез вяра, а не дела:

- „Затова оправданието е от вяра, за да бъде по благодат...” (Римляни 4:16).
- „Защото със сърце се вярва за оправдание...” (10:10).
- „Тоест Божието оправдание чрез вяра в Исус Христос, за всички (и на всички), които вярват; защото няма разлика” (3:22).
- „За да покаже Своята правда в настоящото време – че Той е справедлив и че оправдава този, който вярва в Исус” (стих 26).

Питам те: има ли нещо добро в теб, което да накара Бог да изпрати Сина Си, за да умре за теб? Не, това беше акт на абсолютна милост и благодат, който Бог направи! Ние бяхме грешници, отделени от Него, но и тогава Той изпрати единствения Си Син, за да вземе всичките ни грехове. Всичко беше по благодат! „Но се оправдават даром от Неговата благодат чрез изкуплението, което е в Христос Иисус“ (стих 24).

О, колко е чудесна силата на вярата!

Първо, Божието Слово ни казва, че Христос плати за греха на човечеството на Кръста, със собствената Си кръв; че изпълни закона и премахна проклятието; че ни изкупи от обвиненията на ада и дявола; че живя безгрешен живот, спазвайки всяка точка от закона, и че ще ни представи пред Отец със съвършена праведност.

След това Словото ни казва, че можем да имаме съвършената Христова праведност, че Бог ще ни счете за абсолютно праведни в Исус, само ако повярваме в онова, което Той е извършил за нас! Моля разберете – говоря за онези, които са се покаjali от греховете си.

О, как се противи плътта ми на простотата и лекотата на всичко това! Плътта вика: „Няма начин! Не може да е толкова лесно. Трябва да помогна, трябва да платя нещо. В края на краищата, все още имам проблеми в живота си, боря се с греха и не съм стигнал до място, където да вярвам, че Бог ще бъде доволен от мен. Не мога да очаквам, че Той ме счита за праведен. Все още имам много неща, които да оправя. Първо трябва да изчистя постъпките си.“

Със сигурност трябва да проливаме сълзи, да бъдем смирени и съкрушени. Но само река от сълзи няма да спаси никого. Цял живот борба няма да спаси никого. Бог казва: „Трябва да е по благодат чрез вяра. Никоя плът няма да се похвали в присъствието Ми!“

„Защото в Него се открива Божията правда от вяра към вяра, както е писано: „Праведният чрез вяра ще живее“ (Римляни 1:17).

„Защото ние чрез Духа очакваме изпълнението на надеждата за правдата чрез вяра“ (Галатяни 5:5).

„... правда... която е чрез вярата в Христос – правдата, която е от Бога въз основа на вяра“ (Галатяни 3:9).

Вярата трябва да се издигне над всичките ми страхове, сатанински лъжи, чувства, обстоятелства и да почива на онова, което заявява Бог. А Словото Му казва, че чрез покаяние и вяра в Христос, Той ме разглежда като някой, който притежава съвършената праведност на Исус. Той ме приема „във възлюбения“ като свят и праведен!

Тази съвършена праведност не се дава на степени, а само в пълнота!

Когато приемеш съвършената праведност на Исус Христос, ти я приемаш цялата. Няма „50% съвършена праведност“ или „90% съвършена праведност“. Тя е съвършена, значи е 100%! Освещението е: Святия Дух ни помага да станем практически такива, каквито Бог ни вижда че сме чрез вяра.

Нека ви кажа една истина, която може веднъж завинаги да разсее опитите ви да сравнявате праведността си с тази на някой друг.

Когато бях по-млад, аз винаги сравнявах себе си с други хора, които изглеждаха святи. Те бяха винаги пламенни, весели, усмихнати, приличаха много повече на Христос от мен. Не мислех, че мога да се сравнявам със светостта им. Така че, се молих: „Господи, направи ме праведен като брат еди кой си. Колко чудесно трябва да е да се живее така за Теб!“

Колко много съм грешал! Почти всеки човек, когото считах за свят, в крайна сметка падна. Те не бяха онова, за което ги мислех. Всъщност, разбрал съм, че нищо не е такова, каквото изглежда. Никой не е толкова лош или добър, колкото се вижда. По-скоро има само Един, Който наистина е праведен – Исус Христос – и Неговата праведност е съвършена!

Щом сме в Христос, значи притежаваме Неговата праведност, която не ни е дадена на степени. Никой не получава повече или по-малко. Това е съвършената праведност на Исус Христос и ние я получаваме цялата чрез вяра!

Трябва да се мерим само според Неговата праведност, а не чрез предполагаемата праведност на някой друг: „...но те, като мерят себе си със себе си и като сравняват себе си със себе си, не постъпват разумно“ (2 Коринтяни 10:12). „...според мярката на областта, която Бог ни е определил като мярка, която да достигне дори до вас“ (стих 13).

Тук Павел казва: „Има мярка, с която да измериш себе си: всеки, който наистина се покае и повярва в съвършената праведност на Христос; който отива при Него във вяра, вярвайки в делото Му на кръста, е счетен за съвършено праведен в Божиите очи. Може все още не всичко с теб да е наред. Все още има ежедневна работа по освещаването ти чрез силата на Святия Дух. Но ти си приет във Възлюбения, дадена ти е самата праведност на Христос!“

Скъпи светии, време е да спрете да се поставяте по-високо или по-ниско от другите. Бог ви е дал пълната мярка на съвършената праведност на Христос: „Докато ние всички достигнем в единството на вярата и на познаването на Божия Син, в пълнолетно мъжество, в мярката на ръста на Христовата пълнота“ (Ефесяни 4:13).

Бог говори за „по-сурово“ наказание за онези, които отхвърлят предложението Му за праведност чрез вяра!

Въпреки, че Исус ни предлага съвършената Си праведност, мнозина не я приемат. Те не приемат прошката, мира и оправданието Му по закона; осиновяването Си в Божието семейство, като вместо това се придържат към собствената си форма на праведност чрез дела. За тях Библията казва: „Ние обаче не сме от онези, които се дърпат назад за погибел, а от тези, които вярват и душата им се спасява“ (Евреи 10:39).

Фарисеите отхвърлиха това предложение, както и много християни днес. В съдният ден те ще се наредят пред трона, облечени само в парцаливите си дрехи от себеправедност. Ще се питат: „Какво трябва да предложи на Господ?“ И когато им дойде реда, ще кажат: „Господи, изгонвах демони, изцереявах болни, извършвах велики дела в Твое име.“

Но Той ще отговори: „Никога не съм ви познавал, беззаконници! Никога не приехте съвършената праведност на Сина Ми. Имате само такава, която е чрез дела и аз не приемам. Няма да приема никоя праведност, освен онази, която е чрез вяра в съвършената праведност на Исус Христос!“

Възлюбени, аз отказвам да живея така! Исус Христос ми е оставил наследство и аз си го искам. То е мое!

Библията казва: „...а праведните са уверени като млад лъв“ (Притчи 28:1). Ако можеш да приемеш истината за съвършената праведност на Христос, ще бъдеш смел като лъв. Никога повече няма да се страхуваш от някого. Никога няма да поглеждаш в живота на друг човек и да се чувстваш недостоен. Може да кажеш: „Аз имам съвършената праведност на Исус Христос, която ми е дадена чрез вяра! Не е моя – Негова е. Но ми е дадена от Самия Исус, така че мога да я нарека своя!“

Време е да спреш с борбите си. Ако дяволът дойде при теб и каже: „Не си добър, нямаш праведност“ – ти можеш да отговориш – „Разбира се, че не съм добър. Разбира се, че нямам праведност в себе си. Но аз притежавам праведността на Исус Христос! Да, предадох Бог, но имам Адвокат при Отец – Исус Христос Праведния!“

Когато се изправиш пред Господ, няма да трябва да трепериш с мисълта: „Какво ще Му предложи? Кое направих правилно и кое грешно?“ Не, но ще си мислиш: „Нямам какво да Му предложи от себе си, понеже имам Неговата праведност чрез вяра!“

Това означава ли, че християните не са длъжни да вършат добри дела? Съвсем не. Оправданието чрез вяра и дадената ни Христова праведност дават възможност на душата да работи в святост и да върши добри дела, извиращи от предадено, любящо сърце. Добри дела, извършени от робски страх не носят слава на Бог. Ходенето в истинската святост е възможно само за онези, които се държат за наследството си – съвършената праведност на Христос – защото вече не са затворници на страха и осъждението.

Аз не работя, за да придобия праведност, защото Неговата праведност е моя чрез вяра и вече съм свободен да Му служа като роб в любов.

Сега, чрез силата на Святия Дух, обещана в Новия Завет, Той ме отдалечава от всичките беззакония и ми дава сила да живея праведността, която ми дава. Алилуя!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1996 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Perfect Righteousness](#) / [Съвършена праведност](#)